

DOMAČA UMETNOST.

Ona: "Ali se ti ne zdi, da sem precej podobna sliki Mona Lise?"
On: "Da, pa če bi mi bila ukradena, ne bi imel nič proti temu!"

Saj se vidi.

"Zavest, da imam dobro službo, in da sem krepke postave, mi daje pogum, da vas poprosim za roko vaše hčerke, milostiva!"

Razlika.

Gospod (dvornemu opernemu pevcu, ki je bil prej nastavljen v nekem malem gledališču): "No, zdaj se vam gotovo dobro godi, kaj ne?"

Pevce: "O, da! Prej sem imel vedno le osemdeset do sto forintov dolga, a zdaj ga nimam nikdar izpod osemdeset do sto tisoč forintov."

Lepa gospodinja.

Gospa A.: "Ali plačujete vaše služkinje na mesec ali na teden?"
Gospa B.: "Kaj pa vendar mislite? Na uro jih plačujem, ker dolgo itak nobena pri meni ne ostane!"

NA DOBRODELNI VESELICI.

"Kaj stane poljub, gospica Mili?"
"Dvajset kron! — Vojaki od poročnika navzgor plačajo polovico!"

Salomon je bil s 700 ženami srečnejši, kakor je marsikateri mož z eno

Hudo zadolžen.

On: "Človeško življenje imate na vesti, ako me ne uslišite, gospien!"

Ona: "Kaj še, radi mene si gotovo ne vzamete življenja."
On: "Jaz ne, pač pa moj glavni upnik!"

NI NEVARNOSTI.

Oče: "Mladi mož, ali niste mislili na nevarnost, ko ste rešili mojo Julko?"
— "Ne, saj sem že oženjen!"

Kmetška pazljivost.

Kmet A.: "In zaradi take malenkosti si me šel tožit, Ciber?"
Ciber: "Veš, Boštich, bil je ravno mojega odvetnika god, pa sem mu hotel napraviti malo veselje."

U AVTOMOBILU.

— Avtomobil vozi strašno počasi; koliko konjskih moči pa ima?
— Štiriinpetdeset."
— No, to so morale biti lepe mrhe!"

Gospodar in stanovalec.

Zaradi stanarine sta se pričkala pred sodnikom.
Sodnik: "Stanovalec torej trdi, da so celo leto letele deževne kaplje v stanovanje."
Gospodar: "To je laž, gospod sodnik, kaplje so letele v stanovanje le takrat, kadar je deževalo."

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Ena zadostuje.

Dama: "Nikar si ne domišljujete, gospod doktor, da ste bog ve kako izvanredno dobra 'partija'. Jako malo krasotice bodele našli ki bi vas marale za moža."
Doktor: "Jako malo mi jih tudi popolnoma zadostuje!"

Zlobno.

Mlad zdravnik (naleti v gostilni na svojega strica, starega zdravnika): "Pomisli stric, ta teden so trije moji klijenti ozdravili."
Stric: "Prav ti je, kaj se pa tako malo brigaš zanje."

Dobro se je izšlo.

Mlad odvetnik (po obravnavi svojemu na smrt obsojenemu klijentu): "Vam se je dobro izšlo. Moj tovariš je zagovarjal večeraj enak slučaj, in njegov klijent je bil obsojen poleg smrtnne kazni še na deset let ječe."

Z A T O .

Baronica: "Naskok vašega polka na to višino je bil naravnost čudovit, gospod polkovnik!"
Polkovnik: "Zelo ljubeznjivo, milostiva, toda to ni nič čudnega, ko sem vedel, da ste vi tu in da me čaka zgoraj — hladna pijača!"

Napis za gostilne.

Le pridi rad pod mojo streho.
Naredi si veliko ceho!
Pa plačaj točno kar s' imel!
Le takih gostov sem vesel!

Zagovoril.

Dama: "Čula sem, da žele vaši starši, da se poročite z Lucijo; Lucija je tudi duhovita in lepa —"
Zaljubljenec (razgret): "Jaz nečem duhovite, niti lepe — jaz hočem edino le vasi!"

SITNO.

Dijak: "Strašno smolo sem imel večeraj. Deset minut po razžaliti sem si izposodil od nasprotnika deset kron!"

Glavna stvar.

Soprog: "Nič se ne jezi. Julka, ker je sodnikova soproga pripovedovala tako nečuvne reči o tebi."
Soproga: "To me prav nič ne jezi, jezi me le, ker nisem mogla dobiti do sedaj prilike, se masčevati."

Žalujoča vdova.

Castilec: "Toda, milostiva gospa, ali hočete res vedno ostati vdova?"
Mlada vdova: "O ne, vedno ne, od časa do časa pa že!"

NEHVALEŽNOST JE PLAČILO SVETA.

Umetnik: "Kadar vstvarim res kaj dobrega, pravijo ljudje, da ni moje — in če se mi časih kaj ne posreči docela, pravijo takoj, da je moje!"

Težak položaj.

Dva prijatelja sta se hotela peljati na izprehod, ter se začela razgovarjati, naj se li peljeta z enim ali z dvema konjema.
"Jaz se smem voziti," je rekel prvi izmed nju, "le z enim konjem, kajti, kaj bi porekli moji upniki, ako bi me videli v kočiji z dvojno uprego."
"Pri meni je naobratno," menil je drugi, "ako me moji upniki vidijo voziti se z enim konjem, sem takoj ob ves kredit."

Resnično žalovanje.

Tone (po pogrebu svojega prijatelja): "Da je umrl Janez, mi je pa resnično žal — s tem sem se najraje pretepaval!"

Objektivno.

Urednik: "Takle koš je res nekaj lepega; sedaj mečem že lastne spise notri."

Novodobni zakoni.

— Zakaj ste se vendar ločili od njega, vsaj sta se medsebojno jako ljubila?
— Ravno za to. Stvar je postala že presmešna.

Nič težkega.

On: "Kako je mogoče imeti tako majhno ročico, gospica Irma?"
Ona: "Prav lahko. Prosite mojega očeta zanje, pa vam jo gotovo ne odreče!"

Med pivci.

A.: "Čudno, da ne morem videti praznega kozarca pred seboj."
B.: "A jaz pa polnega ne!"

HLADNO KRVNO.

Mlad soprog: "Sedaj hodim že tri dni s samo enim gumbom okoli!"
Žena: "Vesel bodi, da nisi pri vojakihi, ker bi moral drugače takoj za tri dni v luknjo!"

NEPOTREBNA SKRB.

— "Terno si zadela, stara, pa da mi tega nisi povedala!"
— "O, bala sem se te, ker si se vedno jezil, kadar je bil pogovor o loteriji!"

Zvitež v gostilni.

Žena: "Povem ti, Lojze, da domov grede ne zavijeba v nobeno gostilno več!"
Mož: "Prav imaš, Reza! Zato bova pa iz previdnosti ostala toliko časa tu, dokler ne bodo vse druge gostilne že zaprte."

Otročje mnenje.

"Poglej, mama, oni možje tam so gotovo 'špirit' - isti!"

